

סנהדרין ט-י

והמוציא שם רע בשלושה דברי ר' מאיר. וחכמים אומרים מוציא שם רע בעשרים ושלשה מפני שיש בו דיני נפשות.

המקרה שבו חולקים	ר' מאיר סבר	חכמים סוברים
עולא	הבעל מביא עדים בפני 23 ואח"כ הוזמו, והאב תובע את הקנס	חוששים ללעז
רבה	בעל מביא עדים בפני 23 ואז התפזרו והבעל אוסף 3 מהם כדי לדון בעניין הכתובה (שלא ישלם לה כתובתה)	חוששין לכבודן של ראשונים
אביי	דאתרו בה סתם	ושאר כל חייבי מיתות שבתורה - אין ממיתין אותם אלא בעדה ועדים והתראה, ועד שיודיעוהו שהוא חייב מיתה בבית דין הוא נהרג
רב פפא	באשה חבירה עסקינן ולא התרו בה	רבי יוסי בר יהודה אומר: חבר אין צריך התראה, לפי שלא ניתנה התראה אלא להבחין בין שוגג למזיד
רב אשי	דאתרו ביה מלקות, ולא אתרו ביה קטלא	משום רבי ישמעאל אמרו: בעשרים ושלשה
רבינא	באו 3 או יותר עדים - וכגון שנמצא אחד מן העדים קרוב או פסול והעד הקרוב/פסול לא התרו בה	רבי עקיבא אומר: לא בא שלישי אלא להחמיר עליו, לעשות דינו כיוצא באלו. אם כן ענש הכתוב את הניטפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה - על אחת כמה וכמה שישלם שכר את הניטפל לעושה מצוה כעושה מצוה, ומה שנים, נמצא אחד מהן קרוב או פסול - עדותן בטלה, אף שלשה - נמצא אחד מהן קרוב או פסול - עדותן בטלה. ומניין שאפילו מאה - תלמוד לומר ע"פ .
איבעית אימא	כגון שהתרו בה אחרים. ולא התרו בה עדים	אמר רבי יוסי: במה דברים אמורים - בדיני נפשות, אבל בדיני ממונות - תתקיים עדות בשאר.
איבעית אימא	דאיתכחוש בבדיקות, ולא איתכחוש בחקירות	רבי יוסי אומר: לעולם אינו נהרג עד שיהו פי שני עדים מתרין בו, שנאמר (דברים י"ז) ע"פ פי שנים ע"פ
איבעית אימא	דאיתכחוש בבדיקות, ולא איתכחוש בחקירות	מעשה ובדק בן זכאי בעוקצי תאנים ואחד אמר שרק ואחד קשה ולא קיבל עדותם

עיבור החודש

מה משמעות עיבור החודש?	חיזוק	
תני קידוש החודש - ביום 30	ברייתא – קודש החודש ועיבור השנה בשלשה דברי רבי מאיר	אביי
קידוש ביום עיבור – ביום 30	לשיטת רבי אלעזר בר' צדוק אומר: אם לא נראה בזמנו - אין מקדשין אותו, שכבר קידשוהו בשמים	רבא
קידוש אחר עיבור – בשלשה – ביום 31	לשיטת פלימו אומר: בזמנו - אין מקדשין אותו, שלא בזמנו - מקדשין אותו	רב נחמן
חישוב של עיבור	לשיטת רבי אליעזר אומר: בין בזמנו בין שלא בזמנו אין מקדשין אותו, שנאמר (ויקרא כ"ה) וקדשת את שנת החמשים שנה - שנים אתה מקדש, ואי אתה מקדש חדשים.	רב אשי